

41. Тогава Петъръ Му рече: Господи, за насъ ли казвашъ тая притча или за всички?

42. А Господь рече: кой е оня вѣренъ и благодарумень домакинъ, когото господарьтъ му е поставилъ надъ слугитѣ си, за да имъ раздава на врѣме уречената храна?

43. Блазѣ на оня слуга, чийто господарь, кога дойде, го намѣри, че постѣпва тъй;

44. истина ви казвамъ, че той ще постави него надъ цѣлия си имотъ.

45. Ако пъкъ оня слуга каже въ сърдцето си: скоро нѣма да дойде господарьтъ ми, и почне да бие слуги и слугини, да яде и да пие, и да се напива, —

46. господарьтъ на тоя слуга ще дойде въ день, въ който не очаква, и въ часъ, който не знае, и ще го разсѣче и подложи на еднаква участь съ невѣрнитѣ.

47. А оня слуга, който е знаялъ волята на господаря си, и не е билъ готовъ, и не е постѣпвалъ по волята му, ще бжде битъ много;

48. който пъкъ не е знаялъ и е направилъ нѣщо достойно за наказание, ще бжде битъ по-малко. И отъ всѣкиго, комуто е много дадено, много и ще се иска, и комуто много е повѣрено, отъ него по-вече ще се изисква.

49. Огньъ дойдохъ да туря на земята, и колко бихъ желалъ да бѣше вече пламналъ!

50. Съ кръщение трѣбва да се кръсть; и колко Ми е мжка, докато се свърши това!

51. Мислите ли вие, че дойдохъ да дамъ миръ на земята? Нѣ, казвамъ ви, а раздѣла;

(42) Мат. 24, 45. (47) Иоан. 15, 22. (50) Мат. 20, 22.
(51) Мат. 10, 34.